

EGYÉB ÍRÁSOK

Dr. Kemenes Pál orvos, társadalomorvostan szakorvos,
orvostörténész
(Kiemelések korábbi írásaimból 2004.)

Ha, valaki egy másik embernek tulajdonít gondolatokat, elképzeléseket stb. anélkül, hogy az illetővel beszélt volna, illetve olvasta volna az írásait az, nem egyéb, mint a valóság és a fantázia összekeverése/keveredése és mint ilyen, pszichés probléma. Ha, valaki a fantáziaszüleményeinek megfelelően viselkedik és nem tud különbséget tenni a valóság és a fantáziaszüleményei között az, súlyos problémára utal. Agresszivitás esetén azonnali intézkedést igényel. Ön és közveszélyes állapot mivel, nem tudhatjuk, hogy a következő pillanatban milyen fantáziaszülemény alapján fog cselekedni. Ilyen esetekben az orvos életveszély esetén intézkedő közfeladatot ellátó személyként intézkedik. Orvosi segítségnyújtásban részesíti a beteget. Ellenállás, fenyegetettség esetén rendőri segítséget igénybe véve.

Az orvosok a beteg elmeállapotát a szavaiból, viselkedéséből, környezeti ingerekre adott válaszaiból ítélik meg. Az orvosok közmegegyezés szerinti normákra, standardokra, magatartási elvárásokra stb. hivatkoznak a szakma szabályai szerint.

A beteg utólagos magyarázatainak csak annyiban van jelentőségük, hogy tudósítanak arról, hogy a beteg mennyire tért vissza a józan ész és a valóság világába. Amíg betegnek nincs belátása arról, hogy túlterjeszkedett a józan ész határán addig betegnek tekintendő mivel, a józan ész világának elhagyása bármikor ismétlődhet. A beteg utólagos önigazoló magyarázatai neurotizáltságának és/vagy belátóképessége hiányának jelei.

Az a magyarázat, hogy szándékosan viselkedett elmebeteg módon valaki, súlyos pszichés problémát takarhat. Nem volt képes adaequatan viselkedni nem ismerte fel az adott szituációt ami, önmagában probléma. Esetleg nem tudott különbséget tenni komoly dolgok és az éretlenkedés között. Ez esetben egy infantilis személyiséggel állhatunk szemben és/vagy neurotikusán fellazult, beteg emberrel. Aki, érett személyiségű az, sohasem kezd el éretlenkedni.

Az ember viselkedése szituációfüggő. Az egyik szituációban adaequat viselkedés egy másik szituációban inadaequat. Mindig az életkornak, a nemnek és az adott szituációnak megfelelően, térben és időben orientált módon kell viselkedni.

Egy, a józan esztét vesztett, gondolkodási zavarokkal terhelt ember cselekedetei, szavai mögött értelmet keresni értelmetlen, fölösleges és irracionális.

Az emberek viselkedését az adott szituációhoz viszonyítjuk. Minden más viszonyítási alap a parttalan hazudozásnak, infantilizmusnak, antiszociális és aszociális viselkedésnek, gondolkodási zavaroknak, pszichiátriai megbetegedéseknek stb. valamint a szociopátáknak és a pszichopátáknak nyit tág teret.

Akinek nincs belátása a hazugságairól és lelkiismeretlenül, büntudat nélkül hazudozik, csal, érdekeit bármi áron érvényesíteni akarja, azzal kapcsolatban felmerül, hogy pszichopata és/vagy szociopata. Nagy meggyőző erővel és gátlástalanul adják elő a hazugságaikat és könnyen manipulálnak másokat.

Az ember viselkedése szituáció függő. A környezethez illetve a környezet változásaihoz

való alkalmazkodást a szituációnak megfelelő viselkedés teszi lehetővé. Az egyik szituációban adaequat viselkedés egy másik szituációban inadaequat.

Idős korban a különböző szituációkhoz való alkalmazkodás képessége csökken, majd elvész és idős embereknél minden szituációban ugyan azt a viselkedést tapasztaljuk. Ez részjelensége a gondolkodás időskori flexibilitás csökkenésének.

A gondolatok a gondolkodót jellemzik, és csak a nyelv közvetítette közmegegyezés szerinti valóságra és a közmegegyezés szerinti értékekre - pl. viselkedési szabályokra, erkölcsi normákra, törvényekre, racionalitásra, józan észre stb. - való hivatkozás a kiút a gondolatok öncélú körforgásából. (A közmegegyezés szerinti normákra való hivatkozás mikéntje a hivatkozót jellemzi. Teljes kilépés a saját gondolatok köréből nincs.)

Pszichiáterek, klinikai pszichológusok rengeteg munkát fektetnek abba, hogy nehogya páciensekre vetítsék ki a saját elképzeléseiket, problémáikat. A konyhapszichológia képviselői viszont, gátlástalanul nyilatkoznak általuk nem ismert emberek elképzeléseiről, érzéseiről, stb. tudatlanságuk és pszichés problémáik ékes bizonyítékként. Egyesek a kontrollálatlan fantáziálásukat, saját problémáik, érzéseik, előítéleteik másik emberre vetítését emberismeretnek, élettapasztalatnak tartják. Ezzel, a beszűkült és egyre jobban szűkülő egocentrikus világuk ideológiáját teremtik meg. Circulus vitiosus alakul ki.

A hermeneutika első szabálya az, hogy a szerző azt írta amit, írni akart. A hermeneutikában – értelmezéstudomány – nincs értelme annak a kérdésnek, hogy miért írta ezt, vagy azt a szerző. Azért, mert, azt gondolta és azt akarta írni amit, írt. Minden más válasz a parttalan és alaptalan fantáziálás körébe tartozik. Következésképpen, az értelmezőnek a szöveget kell értelmeznie a szöveg saját kontextusában.

A szóbeli közlés és a metakommunikáció szinkronja nem jelenti azt, hogy az illető az adott kérdésben igazat mond, amiképpen az aszinkronitás nem jelent feltétlenül hazugságot. Számos okból disszociálhat vagy szinkronizálódhat a kommunikáció és a metakommunikáció. Alapos, körültekintő és hosszadalmas pszichiátriai vizsgálat és megfigyelés tárhatja fel az okokat. A gyakoriság alapján tett általánosítások, megfeleltetések konkrétan nem jelentenek semmit. A metakommunikáció kultúrafüggő.

Megfigyelőtől független megfigyelés nem létezik.

Ha, valaki nem tudja, hogy a másik ember milyen információk birtokában van és ezek alapján mit ismert fel saját érdekeként akkor, arról nyilatkozni, hogy ezt vagy azt azért tette az illető, mert az volt az érdeke, nem egyéb, mint alaptalan fantáziálás.

Abból, hogy valaki egy útkereszteződésben egyenesen megy tovább csak azt a következtetéseket vonhatunk le, hogy pl. nem ment balra vagy jobbra. Például annak a feltételezése, hogy azért ment egyenesen mert, arra volt dolga már a megalapozatlan fantáziálás körébe tartozik.

1. Nem tudjuk merre volt dolga.

2. Nem tudjuk miért ment egyenesen. Mehetett egyenesen pl. azért mert látott egy 20 000 Ft-ost a földön és egyébként balra lett volna dolga, vagy elgurult a kabátgombja és azután ment stb.

Sajnálatos, hogy sokan - tudatlanságuk okán - a szocializálatlan, pathológiás viselkedésüket az evolúcióból szeretnék levezetni. Az erősebb eltapossa a gyengébbet stb., elképzeléseknek az evolúcióhoz nincs, csak a primitív, éretlen személyiséghez van köztük. Az evolúció egyébként is fajokról szól és lényegi eleme a környezeti feltételekhez, illetve azok változásához való alkalmazkodás.

Irigy emberek mások tehetségét és nem a pénzét irigylik. Irigységükkel megmérgezik saját és környezetük életét ahelyett, hogy kerestek volna valamilyen tevékenységet amiben ők is tehetségesek. Az irigység nem csak másoknak, hanem az irigy embereknek is kárt okoz. Kóros önsorsrontás. Az irigyek az irigységre elpocsékolta energiákkal értékes célokat is elérhettek volna, azonban a lustaság és a butaság az irigykedéshez láncolta őket. Sokan az aljasságukat hazug mesékkel próbálják igazolni. Primitív, szocializálatlan emberek.

Sokan mondják utólag, hogy csak segíteni akartak, miután kárt okoztak az embernek. Aki tényleg segíteni akar az előtte megkérdezi aki, nem kérdezi meg, az nem akart segíteni csak a saját érdekében hazudik.

Az ember önértéke, önértékelése saját magából - létéből, egyedi mivoltából - fakad és nem külső elvárások eredménye. Amennyiben külső tényezők függvénye lenne akkor, úgy járna mint, a mesében az apa, fiú és a szamár. (Éretlen alakok úgy is járnak.)

Szavaival, viselkedésével mindenki önmagát jellemzi és csak, és kizárólag önmagából tud bolondot csinálni.

Aki, minden pletykát meghallgat, mérlegel és döntéseit ezekre alapozza az súlyos önbizalomhiánnyal, mikromán önértékelési zavarral küzdő éretlen személyiségű ember. Sürgősen forduljon pszichiáterhez. Ezek az emberek felügyelet nélkül még egyszerűbb feladatok ellátására sem alkalmasak. Még kapálni sem. Hall valami buta pletykát és az értékes növényt fogja kikapálni a gyom helyett.

Sajnálatos, hogy egyesek önigazolásként körültekintő magatartásnak, megfontoltságnak nevezik a döntésképtelenségből és a hibázástól való rettegésből fakadó problémájukat. Az önfelmentés jele annak, hogy nem képesek a problémákkal szembenézni. Általában önértékelési zavarból és éretlenségből fakad. Az önbizonytalanságból, az alkalmatlanság érzéséből fakadó feszültség az erkölcsi gátlások fellazulására vezethet.

Aki, nem tud egyértelmű különbséget tenni komoly és komolytalan dolgok között, aki, nem tudja hol a határ szellemesség, irónia és hazugság, csalás között, aki nem tudja, hogy mi a különbség tréfa és bűncselekmény között az, infantil. Esetleg regrediált valamilyen pszichés problémája miatt. Utóbbi esetben pszichiátriai kezelés javulást, gyógyulást hozhat.

Éretlenek továbbá azok is akik, nem képesek a munkájukat és a munkájukkal járó felelősséget komolyan venni.

Olyanok is vannak akik, nem képesek tudomásul venni, hogy a munkahelyen a munkaköri leírásban foglaltakat kell teljesíteni.

Akiknek a fentebb vázolt magatartás elfogadható, azok is súlyos kihívásokkal küzdenek.

Munkájuk ellátására alkalmatlan munkahelyi vezetők, alkalmazottak szokták a

környezetüket neurotizálni, neurotikus regressziót kiváltani munkatársaikban annak érdekében, hogy alkalmatlanságukat leplezzék. Játéknak, ugratásnak stb.-nek nevezik utólag de, mindez nem egyéb mint, anyagi haszonszerzésre, pozíciójuk fenntartására, felelősségük áthárítására, saját érdekeik érvényesítésére irányuló csalás és hazudozás. Aki, elhiszi, hogy játék, ugratás stb. az, a neurotikusan fellazult vagy éretlen ember. Az alábbi tünetek gyakoriak.

Vonatkoztatásos gondolatok, amikor magára vonatkoztatja a beteg az egyébként semleges, nem neki szóló szavakat.

Projiciálás esetén a beteg egy általa ismert személyre vonatkoztat dolgokat, noha a betegnek nincsenek ismeretei az illetőről, nem beszélt vele stb.

Kóros jelentőség tulajdonítás esetén egyes dátumok, események, szavak túlzott jelentőségre tesznek szert a beteg szemében, gyakori, hogy egy nyelvbtlás, véletlen rossz szóhasználat mögött sajátos tartalmakat feltételez a beteg.

Szorongás. Gátolt viselkedéssel, vagy túlkompenzált formájában arrogáns, önző, erőszakos viselkedéssel jár, esetleg a kettő váltakozhat.

Jellemző továbbá, hogy a gondolkodás elveszti flexibilitását, tapadóvá és differenciálatlanná válik. Ugyan azt a kérdést nem tudja más szempontból és összefüggéseiben megközelíteni. Erkölcsi érzéke elhagyja. A beteg nem tud világos különbséget tenni különböző súlyú és jelentőségű események, cselekedetek között és analógiásan összemossa vagy egyenértékűként kezeli azokat. Véletlen és szándékos cselekmények között nem tud különbséget tenni, egymástól független eseményeket oksági kapcsolatba hoz időbeni egymásutánosság alapján vagy időbeni egybeesés esetén stb. (Okságon nem ezt értjük. Okságra l. Dudith András (1533-1589) gondolatai a medicináról c. írásomat.)

A regresszió egyik tünete lehet, hogy a beteg nem tud különbséget tenni a magánbeszélgetés és a nyilvánosságnak szán szavak között.

Családokban is gyakori a családtagok neurotizálása. A neurotizáló személy csak környezetének megbetegítése árán tud érvényesülni, tekintélyre szert tenni, feladatait ellátni, környezetén uralkodni.

Munkahelyi vagy családi környezetük szándékos neurotizálása, környezetükben élő/k megbetegítése vagy a beteg/ek állapotának szándékos rontása orvosok esetében az orvosi pályára való alkalmatlanságot jelenti, egyúttal az ilyen alakok a szakmájuk szégyenei. Munkahelyeken, különböző közösségekben, családokban gyakorta felkészületlen, műveletlen, szellemileg terméketlen emberek provokálják a környezetükben lévőket annak érdekében, hogy az így szerzett ismereteket másoknak mint a saját felkészültségük, szakértelmük, műveltségük bizonyítékát adják elő. Aki, nem hagyja magát provokálni arról hazug pletykákat terjesztenek, hogy kellemetlenkedjenek az illetőnek pl. nem áll ki az igazáért, olyan mint egy félős gyerek stb. noha, ez az érett magatartás. Aki, reagál a provokációkra azt, kihasználják majd, a saját tudatlanságukat kenik a másik emberre. A másik ember által csináltakat, mondottakat sajátjukként adják elő míg, a saját hazugságaikat tudatlanságukat a másik embernek tulajdonítják. Fordítva adják elő a tényeket és hazug pletykákat terjesztenek.

A saját pszichopathológiai történéseiket vetítik másokra. **Az ember minden tettevel, szavával csak, és kizárólag önmagát jellemzi. Elmeállapotuk megítélése is ez alapján történik.**

Munkahelyeken gyakori az a pletyka, hogy a kipécézett személy összekeveri a munkahelyét az otthonával és így is próbálnak az illetővel viselkedni. Munkájuk

elvégzésére alkalmatlan, rosszindulatú, irigy, buta emberek terjesztik anyagi haszonszerzés céljából és/vagy a saját előmenetelük érdekében és/vagy a tudatlanságuk leplezésére. Ez nem egyéb, mint aljasság és gyűlölködés. Éretlen, primitív emberek hisznek a pletykának és ők is aljassá válnak.

A szakmai és a szerelmi féltékenység az önbizalomhiány, önértékelési zavar szülöttei.

Aki, a másik embernek szándékosan kárt, bajt, bosszúságot okoz, az jellemhibás és súlyos szocializációs problémákkal küszködik. Nem lehet fenntartani a társadalmat, sem bármilyen közösséget, ha mindenki a másik ember kárán munkálkodik.

Nem a másik ember eszén jár túl a csaló hanem, a tisztesség és a becsületesség határán. Súlyos problémát takar, hogy a társadalom értékrendjét, magatartási normáit sem volt képes elsajátítani egyúttal bizonyította, hogy buta. Ész hiányában csalásra volt szüksége. Szocializálatlan v. rosszul szocializált primitív emberek. Vannak magas IQ-jú csalók is. Esetükben is súlyos fogyatékoság, butaságuk jele, hogy nem voltak képesek elsajátítani a társadalmi együttélés szabályait.

Akinek nincs belátása a hazugságairól és lelkiismeretlenül, büntudat nélkül hazudozik, csal, saját érdekeit bármi áron érvényesíteni akarja, azzal kapcsolatban felmerül, hogy pszichopata és/vagy szociopata. Utóbbiak nagy meggyőző erővel tudják előadni a hazugságaikat.

Ha, valaki hazudozik azzal szemben az a megoldás, hogy sohasem szabad teret engedni a hazudozásnak és konzekvensen ragaszkodni kell a tényszerű valósághoz. Sokan vissza hazudoznak, ezeket semmi sem különbözteti meg a hazudozóktól ők is azok. Nem szabad teret engedni az ilyesfajta alakoknak.

A tapasztaltság az iskolai végzettség és az olvasottság függvénye.

Orvosként az ember a világban betegeket és potenciális betegeket lát.

Beteg bárki lehet és korra, nemre, beosztásra, vallási hovatartozásra tekintet nélkül, és a szakma szabályait legjobb tudása szerint alkalmazva kell segítenie/gyógyítania az orvosnak.

Jellemtelen, aljas emberekre nem érdemes szót vesztegetni.

Az én életem értékesebb annál, hogy jellemtelen aljas emberekre akár egy percet is elfecséreljek belőle vagy provokációkra, szemérmiségokra reagáljak.

Sajnálatos az az értékrend amely, a gyerekes szájkodást önbizalomteli kiállásnak véli. A nagyszájú gyermeteg viselkedés a nagyszájú gyermeteg emberek számára érték. Óvodás érettségű narcisztikus személyiségű emberek. A nagyszájúskodásra elpocsékolt idő jelzi, hogy mennyit ér valakinek a saját élete, mennyire becsüli meg saját magát. Az én életem értékesebb annál, hogy minden zagyvaságra, provokációra reagáljak. Sajnálatos, hogy sokan vannak olyanok, akik, minden véleményt akár jóindulatút is azonnal visszautasítanak és idejük jó részét értelmetlen szájalással töltik. Önmagukat minősítik értéktelennek és nem marad idejük értékes dolgokra. Társadalmi együttélésre alkalmatlan emberek.

A beképzeltség, nagyképűség és a nagyszájúság mögött többnyire túlkompenzált önbizonytalanság, mikromán önértékelési zavar húzódik meg. A viselkedés és a gondolkodás kontrolljának csökkenésével járnak.

Vannak emberek akiket azért neveznek ki különböző pozíciókba mert annyira beképzeltek, buták és demagógok és/vagy karrierista szociopaták, hogy bármilyen számárságot képesek rezzenéstelen arccal képviselni és az alájuk tartozó intézményen/eken keresztülverni.

A problémákat a józan ész határain belül kell megoldani. Ami azon túl van, az nem problémamegoldás, hanem elmezavar.

Egyesek, utólagosan azzal magyarázzák jellemtelen, primitív, otromba viselkedésüket, hogy csak ugyan azt adják vissza ahogy velük viselkedett az illető. Egyrészt a szituációnak megfelelően kell viselkedni, egy másik szituációban történtek az adott szituációban inadaequata tehát, önmagából csinál hülyét, aki ilyenekkel próbálkozik. Semmi sem menti az aljasságot. Az ilyesfajta hazug magyarázatok a szocializálatlan emberek önfelmentései akarnak lenni a saját aljasságuk és zsigeri gyűlölködésük alól.

Mindenki saját maga tartozik felelősséggel a tetteiért.

Vannak emberek akik, szempontváltó képesség hiányában nem képesek a jelenségeket külön választani a jelenségek magyarázatától, értelmezésétől, illetve kizárólagos jelleggel csak egy magyarázatot képesek befogadni.

Sokan a saját véleményüket, értékrendjüket próbálják másokra erőltetni nem számolva azzal, hogy véleményük csak egy vélemény a több milliárd ember véleménye közül. Értékrendjük is csak egy, az adott kultúrában elismert - közmegegyezés szerinti - értékrendek közül.

Vannak olyanok akik, nem képesek tudomásul venni, hogy a munkahelyen a munkaköri leírásban foglaltakat kell teljesíteni. Kizárólag a szerződésben szereplő dolgokat.

Munkahelyi "hősök" a háta mögött szidják a főnököt de, ha az csak végig néz rajtuk inukba száll a bátorságuk és bármit megtesznek neki ellenvetés nélkül.

Felnőttek akkor lennének ha, a szakmájuk szabályai és legjobb tudásuk szerint ténykednének akárki akármit mond.

Vannak emberek akik, ha nem értenek valamit sohasem arra gondolnak, hogy Ők a tudatlanok vagy a buták.

Az otrombaság és a bunkóság nem a felnőtttség, hanem a neveltlenség jele.

Hazugság = Szándékosan valótlan, hamis, hazug állítás, közlés. (A magyar nyelv értelmező szótára) Közmegegyezés szerint!

Egy hazug embertől nincs értelme megkérdezni, hogy miért hazudik.

A "Nagy Emberismerettel" rendelkező emberek emberismeret címén a saját problémáikat, pszichopathológiai történéseiket vetítik másokra és/vagy saját előítéleteik skatulyáiba préselnek másokat.

Nincs értelme különbséget tenni a saját magunk által szerzett és a mások által leírt empirikus ismeretek között. A legegyszerűbb és leggyorsabb módja a tapasztalatszerzésnek az olvasás amikor, mások által tapasztaltakat megismerjük, elsajátítjuk. A tapasztaltság az iskolai végzettség és az olvasottság függvénye. Az írásbeliség jelentőségét a tapasztalatátadás adja. A tapasztalat nem független a tapasztaló előzetes ismereteitől, elméleti felkészültségétől sőt, az elméleti felkészültség és az előzetes ismeretek meghatározzák azt, hogy mit tapasztal/hat a tapasztaló. Ne keverjük össze az élményeket az empirikus, tapasztalati ismeretekkel!

A hermeneutika első szabálya az, hogy a szerző azt írta amit, írni akart. A hermeneutikában – értelmezéstudomány – nincs értelme annak a kérdésnek, hogy miért írta ezt, vagy azt a szerző. Azért, mert azt gondolta és azt akarta írni amit, írt. Minden más válasz a parttalan és alaptalan fantáziálás körébe tartozik következésképpen, az értelmezőnek a szöveget kell értelmeznie a szöveg saját kontextusában.

Idézni pontosan kell és úgy, hogy az a szerző szándékával megegyezzen. Ugyan ez vonatkozik a függő beszédre is. Ellenkező esetben hazugságról van szó. Mindenfajta kontextusából kiemelt, a szerző szándékával nem egyező vagy pontatlan hivatkozás hazugság.

A tények mérlegelése, tények figyelembevétele vagy nem figyelembevétele csak a józan ész keretei között történhet. Ha, a józan ész határain túlterjeszkedik valaki akkor, pszichés problémával állunk szemben. A jogalkotó nem arról rendelkezett, hogy bármilyen zavaros elképzelésnek teret lehet engedni az ítélelhozatalakor. A törvényeket a jogalkotó a józan ész kontextusába helyezte. Minden, ami kívül esik a józan ész értelmezési tartományán, az a jogalkotó szándékával ellentétes és nem használható fel a jogalkalmazásban.

Egy, a gondolkodás zavaraival terhelt ember cselekedetei, szavai mögött értelmet, okokat keresni fölösleges és irracionális.

A józan ész mindenfajta munkavégzés elengedhetetlen feltétele. A józan eszből nem lehet engedményt tenni.

Akik, utolsó leheletükig kitartanak a tévedéseik mellett, azok buták és/vagy leépültek.

Az emberek viselkedését az adott szituációhoz, szavaikat az adott kontextushoz viszonyítjuk. Minden más viszonyítási alap a parttalan hazudozásnak, infantilizmusnak, antiszociális és aszociális viselkedésnek, gondolkodási zavaroknak, pszichiátriai megbetegedéseknek stb. valamint a szociopátáknak és a pszichopátáknak nyit tág teret. Akinek nincs belátása a hazugságairól és lelkiismeretlenül, büntudat nélkül hazudozik, csal, érdekeit bármi áron érvényesíteni akarja, azzal kapcsolatban felmerül, hogy pszichopata és/vagy szociopata.

A hazugság az antiszociális magatartás legszembetűnőbb jele.

Aki az aljas, otromba, jellemtelen módon viselkedik az aljas, otromba és jellemtelen. Teljesen érdektelen mivel magyarázza utólag szavait és tetteit. Az utólagos, önfelmentő magyarázatok a saját tetteivel, szavaival való szembenézni nem tudást tükrözik. Gyenge jellemű, éretlen emberek. A bosszú az aljasságok egyike és nem felmentés semmi alól. Ez a közmegegyezés!

Az, hogy valami magyarázható nem jelenti azt, hogy nem elítélendő.

Aki, a közmegegyezés szerinti józan ész és/vagy a közmegegyezés szerinti normális viselkedés határain túlterjeszkedik (elment a józan esze) az, orvosi segítségre szorul. Akiknek a fentebb vázolt magatartás elfogadható, azok is súlyos kihívásokkal küzdenek. Az emberek viselkedését az adott szituációhoz, szavaikat az adott kontextushoz viszonyítjuk következőképpen, az utólagos magyarázatoknak nincs helye. Szavaival, viselkedésével mindenki önmagát jellemzi és csak, és kizárólag önmagából tud bolondot csinálni.

Normálisnak azt tartjuk aki, a közmegegyezés szerinti józan ész segítségével konzekvensen és tárgyyszerűen írja le a valóságot, térben és időben orientált és adequat módon reagál a környezet ingereire.

Aki, érett személyiségű az, sohasem kezd el éretlenkedni. Éppen ettől felnőtt.

"A közmegegyezés nem más, mint a leírások bizonyos készletének megszokott használata."

Idézni pontosan kell és úgy, hogy az a szerző szándékával megegyezzen. Ugyan ez vonatkozik a függő beszédre is. Ellenkező esetben hazugságról van szó. Mindenfajta kontextusából kiemelt, a szerző szándékával nem egyező és/vagy pontatlan hivatkozás hazugság.

Hazugság = Szándékosan valótlan, hamis, hazug állítás, közlés (A magyar nyelv értelmező szótára). Ez a közmegegyezés! Egy hazug embertől nincs értelme megkérdezni, hogy miért hazudik.

"Kóros reakciókra csak a kórosan szervezett idegrendszer képes." /[Henry Ey](#)/

Az összeállítás 2004-ben készült.

A társadalom az egymásra utaltságok hálózata és működésének alapja az a bizalom és elvárás, hogy a másik ember is a közmegegyezés szerinti józan ész alapján fog cselekedni.

SZERKESZTÉS ALATT!

A szakkérdéseket szakemberekre kell bízni és nem laikusokra. Mindenki csak a felkészültségének megfelelő területen kompetens. Ha, minden kérdésben válogatás nélkül megkérdezettek többségi véleménye döntene akkor, felesleges volna mindennemű szakképzés mivel, mindig a laikus többség véleménye érvényesülne. A kollektív bölcsesség ilyenén szándékos félremagyarázása a pletyka terjesztés szintjére degradálja a szakmai érvelést. A demokrácia szándékos félremagyarázásán alapuló antidemokratikus elképzelés.

Az irigység alapvetően az alkalmatlanság érzéséből fakadó negatív gondolatok együttese amelyek másoknak és az általuk elért eredményeknek és értékeknek az alaptalan ócsárlására, semmibe vételére stb. vezetnek. Az alkalmatlanság, tehetségtelenség stb. megélése az önértékelés súlyos zavarával kísérvé. Az irigy emberek mások eredményi láttán szétesőben lévő személyiségüket gyűlölködés útján próbálják helyreállítani az icipicivé zsugorodott önértéküket mások eredményeinek ócsárlása útján elviselhető szintre emelni.

Mindezt teszik ahelyett, hogy mások értékeit elismernék és mások eredményeiből, értékeiből erőt merítenének és ahelyett, hogy mások eredményei számukra távlatot, lehetőséget jelentenének, hogy ők is mi mindent elérhetnek.

Dr. Kemenes Pál: Orvostörténeti publikációk

<https://sites.google.com/site/drkemenespal/home/egyeb-irasok>